Parlament Europejski
2024-2029

TEKSTY PRZYJĘTE

P10_TA(2025)0146

Bezpieczeństwo dostaw energii w UE

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 8 lipca 2025 r. w sprawie bezpieczeństwa dostaw energii w UE (2025/2055(INI))

Parlament Europejski,

– uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 194,

– uwzględniając dyrektywę Rady 2009/119/WE z dnia 14 września 2009 r. nakładającą na państwa członkowskie obowiązek utrzymywania minimalnych zasobów ropy naftowej lub produktów ropopochodnych[1] (dyrektywa w sprawie zapasów ropy naftowej),

– uwzględniając komunikat Komisji z 28 maja 2014 r. pt. „Europejska strategia bezpieczeństwa energetycznego” (COM(2014)0330),

– uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1938 z dnia 25 października 2017 r. dotyczące środków zapewniających bezpieczeństwo dostaw gazu ziemnego i uchylające rozporządzenie (UE) nr 994/2010[2],

– uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/944 z dnia 5 czerwca 2019 r. w sprawie wspólnych zasad rynku wewnętrznego energii elektrycznej oraz zmieniającą dyrektywę 2012/27/UE[3],

– uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/943 z dnia 5 czerwca 2019 r. w sprawie rynku wewnętrznego

---

1 Dz.U. L 265 z 9.10.2009, s. 9, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2009/119/oj.
2 Dz.U. L 280 z 28.10.2017, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2017/1938/oj.
3 Dz.U. L 158 z 14.6.2019, s. 125, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2019/944/oj.

energii elektrycznej[1],

– uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/941 z dnia 5 czerwca 2019 r. w sprawie gotowości na wypadek zagrożeń w sektorze energii elektrycznej i uchylające dyrektywę 2005/89/WE[2],

– uwzględniając komunikat Komisji z 11 grudnia 2019 r. pt. „Europejski Zielony Ład” (COM(2019)0640),

– uwzględniając komunikat Komisji z dnia 8 lipca 2020 r. zatytułowany „Impuls dla gospodarki neutralnej dla klimatu: strategia UE dotycząca integracji systemu energetycznego” (COM(2020)0299),

– uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1153 z dnia 7 lipca 2021 r. ustanawiające instrument „Łącząc Europę” i uchylające rozporządzenia (UE) nr 1316/2013 i (UE) nr 283/2014[3],

– uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1119 z dnia 30 czerwca 2021 r. w sprawie ustanowienia ram na potrzeby osiągnięcia neutralności klimatycznej i zmiany rozporządzeń (WE) nr 401/2009 i (UE) 2018/1999 (Europejskie prawo o klimacie)[4],

– uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/869 z dnia 30 maja 2022 r. w sprawie wytycznych dotyczących transeuropejskiej infrastruktury energetycznej, zmiany rozporządzeń (WE) nr 715/2009, (UE) 2019/942 i (UE) 2019/943 oraz dyrektyw 2009/73/WE i (UE) 2019/944 oraz uchylenia rozporządzenia (UE) nr 347/2013[5],

– uwzględniając wspólny komunikat Komisji i Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa z 18 maja 2022 r. pt. „Zewnętrzne zobowiązania energetyczne UE w zmieniającym się świecie” (JOIN(2022)0023),

– uwzględniając komunikat Komisji z 18 maja 2022 r. zatytułowany „Plan REPowerEU” (COM(2022)0230),

---

1 Dz.U. L 158 z 14.6.2019, s. 54, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2019/943/oj.

2 Dz.U. L 158 z 14.6.2019, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2019/941/oj.

3 Dz.U. L 249 z 14.7.2021, s. 38, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/1153/oj.

4 Dz.U. L 243 z 9.7.2021, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/1119/oj.

5 Dz.U. L 152 z 3.6.2022, s. 45, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2022/869/oj.

– uwzględniając komunikat Komisji z 18 października 2022 r. zatytułowany „Transformacja cyfrowa systemu energetycznego – plan działania UE" (COM(2022)0552),

– uwzględniając końcowe sprawozdanie z oceny na temat Grupy Zadaniowej UE–NATO ds. Odporności Infrastruktury Krytycznej, opublikowane w czerwcu 2023 r.,

– uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/1791 z dnia 13 września 2023 r. w sprawie efektywności energetycznej oraz zmieniającą rozporządzenie (UE) 2023/955 (wersja przekształcona)[1] (dyrektywa w sprawie efektywności energetycznej),

– uwzględniając sprawozdanie roczne Agencji Dostaw Euratomu za rok 2023,

– uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/2413 z dnia 18 października 2023 r. zmieniającą dyrektywę (UE) 2018/2001, rozporządzenie (UE) 2018/1999 i dyrektywę 98/70/WE w odniesieniu do promowania energii ze źródeł odnawialnych oraz uchylającą dyrektywę Rady (UE) 2015/652 (dyrektywa w sprawie energii odnawialnej)[2],

– uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1788 z dnia 13 czerwca 2024 r. w sprawie wspólnych zasad rynków wewnętrznych gazu odnawialnego, gazu ziemnego i wodoru, zmieniającą dyrektywę (UE) 2023/1791 i uchylającą dyrektywę 2009/73/WE (wersja przekształcona)[3],

– uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1789 z dnia 13 czerwca 2024 r. w sprawie rynków wewnętrznych gazu odnawialnego, gazu ziemnego i wodoru, zmiany rozporządzeń (UE) nr 1227/2011, (UE) 2017/1938, (UE) 2019/942 i (UE) 2022/869 oraz decyzji (UE) 2017/684, a także uchylenia rozporządzenia (WE) nr 715/2009 (wersja przekształcona)[4],

– uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1787 z dnia 13 czerwca 2024 r. w sprawie redukcji emisji metanu w sektorze energetycznym i zmiany rozporządzenia (UE)

---

1 Dz.U. L 231 z 20.9.2023, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2023/1791/oj.

2 Dz.U. L, 2023/2413, 31.10.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2023/2413/oj.

3 Dz.U. L, 2024/1788, 15.7.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1788/oj.

4 Dz.U. L, 2024/1789, 15.7.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1789/oj.

2019/942[1],

– uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1711 z dnia 13 czerwca 2024 r. zmieniającą dyrektywy (UE) 2018/2001 i (UE) 2019/944 w odniesieniu do ulepszenia projektu unijnego rynku energii elektrycznej[2],

– uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1747 z dnia 13 czerwca 2024 r. zmieniające rozporządzenia (UE) 2019/942 i (UE) 2019/943 w odniesieniu do poprawy struktury unijnego rynku energii elektrycznej (rozporządzenie w sprawie struktury rynku energii elektrycznej)[3],

– uwzględniając swoją rezolucję z 14 listopada 2024 r. w sprawie działań unijnych wymierzonych w rosyjską flotę cieni oraz pełnego egzekwowania sankcji wobec Rosji[4],

– uwzględniając opublikowany 30 października 2024 r. raport Sauliego Niinistö zatytułowany „Safer Together – Strengthening Europe's Civilian and Military Preparedness and Readiness" [Razem bezpieczniej – zwiększenie gotowości i przygotowania cywilnego i obronnego w Europie] (raport Niinistö),

– uwzględniając sprawozdanie specjalne Europejskiego Trybunału Obrachunkowego 09/2024 zatytułowane „Bezpieczeństwo dostaw gazu w UE"[5],

– uwzględniając komunikat Komisji z 29 stycznia 2025 r. pt. „ Kompas konkurencyjności dla UE" (COM(2025)0030),

– uwzględniając wspólny komunikat Komisji i Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa z 21 lutego 2025 r. pt. „EU Action Plan on Cable Security" [Plan działania UE na rzecz bezpieczeństwa infrastruktury kablowej] (JOIN(2025)0009),

– uwzględniając komunikat Komisji z 26 lutego 2025 r. pt. „Plan działania na rzecz przystępnej cenowo energii" (COM(2025)0079),

– uwzględniając wspólny komunikat Komisji i Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki

---

1 Dz.U. L, 2024/1787, 15.7.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1787/oj.
2 Dz.U. L, 2024/1711, 26.6.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1711/oj.
3 Dz.U. L, 2024/1747, 26.6.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1747/oj.
4 Dz.U. C, C/2025/809, 11.2.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2025/809/oj.
5 Dz.U. C, C/2024/3937, 27.6.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/3937/oj.

Bezpieczeństwa z 26 marca 2025 r. pt. „European Preparedness Union Strategy” [Europejska strategia na rzecz unii gotowości] (JOIN(2025)0130),

– uwzględniając art. 55 Regulaminu,

– uwzględniając sprawozdanie Komisji Przemysłu, Badań Naukowych i Energii (A10-0121/2025),

A. mając na uwadze, że bezpieczeństwo energetyczne jest kluczowym filarem odpornej, zrównoważonej i konkurencyjnej gospodarki; mając na uwadze, że niezawodne i przystępne cenowo dostawy energii są niezbędne dla wzrostu gospodarczego, wydajności przemysłu i dobrobytu społecznego;

B. mając na uwadze, że w kontekście ogólnego kryzysu bezpieczeństwa i potrzeby gotowości na wyzwania związane z obronnością priorytetem jest zabezpieczenie dostaw energii;

C. mając na uwadze, że pomimo możliwości rozwoju własnych źródeł czystej energii i odnawialnych źródeł energii UE importuje ponad 60 % energii, w tym 90 % gazu i 97 % ropy naftowej[1], co czyni ją podatną na ewentualne zakłócenia w dostawach energii;

D. mając na uwadze, że UE ma potencjał do rozwoju zasobów odnawialnych, a od czasu opublikowania przez Komisję ostatniej strategii bezpieczeństwa energetycznego w 2014 r. produkcja rodzimej energii ze źródeł odnawialnych znacznie wzrosła – o 98 % w przypadku energii wiatrowej, o 314 % w przypadku energii fotowoltaicznej, o 22 % w przypadku energii słonecznej termicznej i o 244 % w przypadku energii oceanicznej; mając na uwadze, że w tym samym okresie krajowa produkcja paliw kopalnych w UE spadła: produkcja węgla spadła o 53 %, ropy naftowej o 31 %, a gazu o 73 %;

E. mając na uwadze, że w przypadku sieci wykorzystującej głównie energię odnawialną Europa będzie musiała zapewnić ponad 100 GW nowej mocy czystej energii do 2035 r., aby zapewnić niezawodność, bezpieczeństwo energetyczne i niższe koszty[2];

---

1 Komisja Europejska, „REPowerEU: Pytania i odpowiedzi – Wspólne europejskie działania w kierunku bezpiecznej i zrównoważonej energii po przystępnej cenie”, https://ec.europa.eu/commission/presscorner/detail/pl/qanda_22_1512.

2 Grupa zadaniowa ds. czystego powietrza, „24/7 carbon-free energy: How Europe can and must secure clean electricity around the clock” [Energia bezemisyjna 24/7: Jak Europa może i musi zapewnić czystą energię elektryczną 24 godziny na dobę], https://www.catf.us/2023/11/24-7-carbon-free-energy-europe-secure-clean-electricity-around-clock/?utm.

F. mając na uwadze, że luka między produkcją energii a popytem w UE ma negatywny wpływ na bilans handlowy UE, przy czym import energii w 2024 r. wyniósł 427 mld EUR – co oznacza spadek ze szczytowego poziomu 602 mld EUR w 2022 r. – w odniesieniu do węgla, ropy naftowej i gazu[1];

G. mając na uwadze, że od 2014 r. produkcja energii jądrowej w UE spadła o 24 %[2]; mając na uwadze, że szereg państw członkowskich wykazuje zaangażowanie na rzecz rozwoju energii jądrowej jako filaru ich strategii energetycznych oraz rozwija projekty w zakresie energii jądrowej;

H. mając na uwadze, że dywersyfikacja źródeł energii przyczynia się do otwartej strategicznej autonomii UE, bezpieczeństwa energetycznego i odporności na zakłócenia dostaw ze źródeł zewnętrznych;

I. mając na uwadze, że krajowa produkcja czystej energii i energii ze źródeł odnawialnych oraz środki w zakresie efektywności energetycznej i oszczędności energii w całym łańcuchu wartości zmniejszają zależność od zewnętrznych źródeł energii i zwiększają bezpieczeństwo dostaw energii; mając na uwadze, że polityka UE w zakresie efektywności energetycznej przyniosła zmiany strukturalne – zapotrzebowanie na energię osiągnęło najwyższy poziom w 2006 r. i spadło o 20 % w 2023 r.[3], co świadczy o tym, że efektywność energetyczna stanowi najbardziej opłacalny sposób ograniczenia emisji, zwiększenia konkurencyjności, zwiększenia przystępności cenowej energii i poprawy bezpieczeństwa energetycznego;

J. mając na uwadze, że państwa członkowskie różnią się od siebie pod względem cech naturalnych i geograficznych, dostaw energii, bezpieczeństwa energetycznego, źródeł energii i polityki energetycznej;

K. mając na uwadze, że Federacja Rosyjska od dziesięcioleci wykorzystuje swoje dostawy ropy, węgla, energii jądrowej i gazu do UE jako broń, aby doprowadzić do rozłamu wśród państw

---

1 Sprawozdanie Komisji Europejskiej na temat cen i kosztów energii w Europie (COM(2025)0072) s.13. https://eur-lex.europa.eu/legal-content/PL/TXT/PDF/?uri=CELEX:52025DC0072.

2 Eurostat, „Nuclear Energy statistics” [Statystyki dotyczące energii jądrowej], https://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php?title=Nuclear_energy_statistics.

3 Europejska Agencja Środowiska, „Primary and final energy consumption in the European Union” [Konsumpcja energii pierwotnej i końcowej w Unii Europejskiej], https://www.eea.europa.eu/en/analysis/indicators/primary-and-final-energy-consumption/primary-and-final-energy-consumption-1?activeTab=6fbd444d-c422-4a78-8492-fd496bd61b7a.

członkowskich, a od lata 2021 r. – napędzać inflację i osłabiać europejską determinację we wspieraniu Ukrainy w jej słusznej walce o wolność; mając na uwadze, że rosyjska wojna przeciwko Ukrainie rozpoczęła się w 2014 r.; mając na uwadze, że od 24 lutego 2022 r. Rosja prowadzi nielegalną, niesprowokowaną i nieuzasadnioną pełnoskalową wojnę napastniczą przeciw Ukrainie; mając na uwadze, że państwa członkowskie uzgodniły w Deklaracji wersalskiej[1], że ponownie ocenią, w jaki sposób zapewnić bezpieczeństwo dostaw energii oraz „jak najszybciej" uniezależnić się od importu gazu, ropy naftowej i węgla z Rosji, między innymi poprzez przyspieszenie rozwoju odnawialnych źródeł energii i produkcji kluczowych komponentów, a także szybsze zmniejszanie ogólnej zależności UE od paliw kopalnych, z uwzględnieniem specyfiki krajowej i decyzji państw członkowskich dotyczących koszyka energetycznego; mając na uwadze, że w planie REPowerEU przedstawiono zestaw działań mających na celu zaprzestanie importu rosyjskich paliw kopalnych najpóźniej do 2027 r.;

L. mając na uwadze, że choć większość importu ropy naftowej i węgla z Rosji objęto sankcjami, import rosyjskiego gazu i energii jądrowej niestety pozostaje poza unijnym reżimem sankcji ze względu na obawy o bezpieczeństwo dostaw;

M. mając na uwadze, że udział rosyjskiego gazu, zarówno skroplonego gazu ziemnego (LNG), jak i gazu rurociągowego, w całkowitym imporcie energii do UE znacznie spadł z 45 % w 2021 r. do około 19 % w 2024 r.; mając na uwadze, że wartość unijnego przywozu rosyjskich paliw kopalnych w trzecim roku inwazji przewyższyła wartość pomocy finansowej (18,7 mld EUR w 2024 r.) wysłanej do Ukrainy w tym samym roku[2]; mając na uwadze, że od początku wojny Rosja zarobiła w sumie 206 mld EUR na wywozie paliw kopalnych do UE; mając na uwadze, że globalny eksport paliw kopalnych stanowi największe indywidualne źródło dochodów Federacji Rosyjskiej, osiągając wartość 250 mld EUR rocznie[3], co stanowi równowartość

---

1 Zob. https://www.consilium.europa.eu/media/54787/20220311-versailles-declaration-pl.pdf.

2 Centre for Research on Energy and Clean Air, „EU imports of Russian fossil fuels in third year of invasion surpass financial aid sent to Ukraine" [Wartość unijnego przywozu rosyjskich paliw kopalnych w trzecim roku inwazji przewyższyła wartość pomocy finansowej wysłanej do Ukrainy], https://energyandcleanair.org/publication/eu-imports-of-russian-fossil-fuels-in-third-year-of-invasion-surpass-financial-aid-sent-to-ukraine/.

3 Dane w ujęciu rocznym od czasu inwazji Rosji na Ukrainę (lata 2021–2024). Zob.: Centre for Research on Energy and Clean Air, „EU imports of Russian fossil fuels in third year of invasion surpass financial aid sent to Ukraine" [Wartość unijnego przywozu rosyjskich paliw kopalnych w trzecim roku inwazji przewyższyła wartość pomocy finansowej wysłanej do Ukrainy].

160 % rosyjskiego budżetu wojskowego na ten rok[1];

N. mając na uwadze, że spośród 100 reaktorów działających w UE 18 (w pięciu krajach UE) o reaktory rosyjskie lub radzieckie, które w różnym stopniu zależą od Rosatomu, co stanowi szczególne zagrożenie dla europejskiego bezpieczeństwa energetycznego; mając na uwadze, że w 2024 r. Rosja zaspokoiła około 23 % całkowitego zapotrzebowania UE na usługi przetwarzania uranu i 24 % na usługi wzbogacania uranu;

O. mając na uwadze, że Rosja obchodzi sankcje za pomocą floty cieni przewożącej ropę naftową do chętnych nabywców pod fałszywą banderą lub bez bandery, co stanowi poważne zagrożenie dla środowiska; mając na uwadze, że państwa członkowskie nie wdrożyły jeszcze środków przyjętych przez Radę w 15. pakiecie sankcji przeciwko uchylaniu się od sankcji za pośrednictwem floty cieni;

P. mając na uwadze, że w rezolucji z listopada 2024 r. Parlament wezwał UE i jej państwa członkowskie do zakazania wszelkiego przywozu rosyjskiej energii, w tym LNG i energii jądrowej, do wprowadzenia zakazu wpływania do portów UE statków eksportujących LNG z Rosji oraz do powstrzymania się od zawierania jakichkolwiek nowych umów z Rosatomem lub jego spółkami zależnymi;

Q. mając na uwadze, że brak zaktualizowanej solidnej strategii bezpieczeństwa energetycznego UE negatywnie wpływa na przedsiębiorstwa, przemysł i gospodarstwa domowe; mając na uwadze, że obok innych czynników przyczyniło się to do gwałtownego wzrostu ubóstwa energetycznego – średnio jedno na dziesięć gospodarstw domowych (10,6 %) nie było w stanie odpowiednio ogrzać swoich domów w 2023 r.[2], podczas gdy w 2021 r. wskaźnik ten wyniósł 6,9 %[3];

R. mając na uwadze, że ataki na krytyczną infrastrukturę energetyczną mogą prowadzić do utraty zasilania, co wywoła skutki jednocześnie w kilku państwach członkowskich, oraz do znacznych szkód gospodarczych, a także podważać bezpieczeństwo publiczne i mieć wpływ na zdolności obronne UE; mając na uwadze, że europejski sektor energetyczny jest nękany cyberatakami od czasu rosyjskiej

---

1 Zob.: Sztokholmski Międzynarodowy Instytut Badań nad Pokojem, „Preparing for a Fourth Year of War: Military Spending in Russia’s Budget for 2025” [Przygotowania do czwartego roku wojny: wydatki wojskowe w budżecie Rosji na 2025 r.].

2 Zob.: Eurostat, „10.6 % of EU population struggled to keep homes warm” [10,6 % obywateli miało trudności z ogrzaniem swoich domów].

3 Zob.: Eurostat, „Key figures on European living conditions – 2024 edition” [Warunki życia w Europie – główne dane statystyczne – 2024 r.].

inwazji na Ukrainę; mając na uwadze, że Rosja regularnie atakuje krytyczną infrastrukturę energetyczną Morza Bałtyckiego; mając na uwadze, że rośnie liczba naruszeń stref bezpieczeństwa wokół morskiej infrastruktury energetycznej, co daje poważne powody do niepokoju;

S. mając na uwadze, że rolę NATO w zakresie bezpieczeństwa energetycznego po raz pierwszy określono na szczycie w Bukareszcie w 2008 r. i od tego czasu wzmocniono ją; mając na uwadze, że NATO wzmacnia bezpieczeństwo infrastruktury krytycznej, aby zapobiegać sabotażowi, w tym poprzez niedawno uruchomioną inicjatywę „Straż Bałtycka”; mając na uwadze, że NATO wspiera władze krajowe w zwiększaniu ich odporności na zakłócenia w dostawach energii, które to zakłócenia mogłyby mieć wpływ na obronę narodową i zbiorową;

T. mając na uwadze, że integracja systemów elektroenergetycznych państw bałtyckich z europejską siecią kontynentalną w lutym 2025 r. była kluczowym krokiem w kierunku zwiększenia ich bezpieczeństwa energetycznego, ponieważ wyeliminowała zależność od sieci kontrolowanej przez Rosję, zmniejszając tym samym podatność na zagrożenia geopolityczne i wzmacniając odporność regionu bałtyckiego;

Nowa wizja bezpieczeństwa energetycznego w zmieniającym się globalnym krajobrazie

1. przypomina, że Europejska Agencja Środowiska definiuje bezpieczeństwo energetyczne jako „dostępność energii przez cały czas w różnych formach, w wystarczających ilościach oraz po rozsądnych lub przystępnych cenach”; uważa, że kompleksowe podejście do bezpieczeństwa energetycznego powinno uwzględniać infrastrukturę fizyczną, dostępność, niezawodność, stabilność i przystępność cenową dostaw i ich zrównoważoność, a także kłaść nacisk na wymiar geopolityczny i klimatyczny;

2. podkreśla, że bezpieczeństwo energetyczne jest kwestią międzysektorową leżącą u podstaw funkcjonowania wszystkich sektorów krytycznych, co sprawia, że jest ono niezbędne dla stabilności gospodarczej, bezpieczeństwa publicznego i odporności krajowej; podkreśla, że włączenie kwestii bezpieczeństwa energetycznego do odpowiednich strategii politycznych i leżących u ich podstaw ocen skutków ma kluczowe znaczenie dla zwiększenia spójności, konsekwencji i ogólnej skuteczności kształtowania polityki UE;

3. podkreśla, że obecna sytuacja geopolityczna i utrzymujące się niebezpieczne zależności w dostawach energii uwypuklają potrzebę zmiany sposobu postrzegania bezpieczeństwa energetycznego, i uznaje, że imperatywem strategicznym jest obecnie odporność systemów energetycznych, rozumiana jako zdolność przewidywania

ewentualnych zakłóceń, przeciwdziałania im, dostosowywania się do nich i szybkiego powrotu do normalnego funkcjonowania po ich wystąpieniu;

4. podkreśla, że w miarę postępów w dekarbonizacji systemu energetycznego, wzrostu udziału odnawialnych źródeł energii i coraz większej elektryfikacji dobrze funkcjonujący i zintegrowany rynek energii, efektywność energetyczna, integracja źródeł elastyczności (magazynowanie energii elektrycznej i ciepła, wodór, kompleksowo rozwinięta i odporna infrastruktura, regulacja zapotrzebowania itp.) oraz wystarczające moce dyspozycyjne będą miały kluczowe znaczenie dla skutecznego zarządzania zmienną wydajnością odnawialnych źródeł energii i uwolnienia pełnego potencjału transformacji energetycznej;

5. podkreśla, że bezpieczeństwo energetyczne nie jest możliwe bez zapewnienia wystarczalności; zauważa, że „problemy z niedoborem mocy, które w 2025 r. koncentrują się na peryferiach Europy, do 2033 r. zaczną występować w jej centralnych regionach”[1]; uważa, że mechanizmy zdolności wytwórczych odgrywają podstawową rolę w zabezpieczaniu sterowalnych rezerwowych zdolności wytwórczych celem zapewnienia wystarczalności w okresach szczytowego zapotrzebowania lub niedoborów dostaw oraz w zachęcaniu do niezbędnych inwestycji w zdolności wytwórcze, których mogą nie uzasadniać sygnały rynkowe, opierające się wyłącznie na nieczęstych godzinach cen szczytowych związanych z niedoborem mocy; podkreśla potrzebę zadbania o to, aby mechanizmy te były otwarte na różne rodzaje zasobów (takich jak strona popytowa, oszczędność energii, agregacja, jednostki magazynowania i zasoby transgraniczne), były zdolne do świadczenia niezbędnych usług, takich jak elastyczność, nie powodowały nadmiernych zakłóceń na rynku ani nie ograniczały handlu międzystrefowego, a także odzwierciedlały zgodność z przyszłym zdekarbonizowanym systemem elektroenergetycznym, w tym poprzez spójność z określonymi limitami emisji, jak określono w art. 22 rozporządzenia w sprawie struktury rynku energii elektrycznej; przypomina, że wynagrodzenie za mechanizmy zdolności wytwórczych obejmuje jedynie ich dostępność; podkreśla pilną potrzebę uproszczenia i usprawnienia procesów ich zatwierdzania, co postulowano w przeglądzie rozporządzenia w sprawie struktury rynku energii elektrycznej, przy należytym uwzględnieniu szczególnych problemów rynku energii elektrycznej w poszczególnych państwach członkowskich w procesie zatwierdzania przez Komisję; odnotowuje sprawozdanie Komisji w sprawie oceny możliwości usprawnienia i uproszczenia procesu stosowania mechanizmu zdolności wytwórczych[2] oraz trwające prace nad ramami pomocy państwa na potrzeby Paktu dla czystego

---

1 Europejska Sieć Operatorów Systemów Przesyłowych Energii Elektrycznej (ENTSO-E), „Europejska ocena wystarczalności zasobów”, grudzień 2023 r.

2 COM(2025)0065.

przemysłu, obejmującymi konkretne propozycje mające na celu przyspieszenie procesu zatwierdzania; zauważa, że chociaż rynek bilansujący zapewnia podstawowe usługi krótkoterminowe, nie jest on jeszcze przyjazny dla inwestycji, i w związku z tym wzywa Komisję do opracowania zachęt do budowania elastycznych aktywów, których pilnie potrzebują rynki bilansujące;

6. podkreśla, że dekarbonizacja powinna uwzględniać specyfikę państw członkowskich i ich regionów, w tym najbardziej oddalonych terytoriów Europy i regionów objętych Funduszem na rzecz Sprawiedliwej Transformacji, ich poziom dostępu do źródeł różnych rodzajów czystej energii, potrzeby ich przemysłu i podatność ich obywateli na zagrożenia, aby zapewnić sprawiedliwą transformację, która utrzyma bezpieczeństwo energetyczne dzięki tworzeniu synergii między ambicjami klimatycznymi, warunkami geograficznymi i naturalnymi oraz realiami gospodarczymi i społecznymi;

7. zauważa potrzebę szerszego podejścia do elastyczności niezwiązanej z paliwami kopalnymi i magazynowania energii, obejmującego zarówno magazynowanie energii na poziomie cząsteczkowym, jak i magazynowanie ciepła; podkreśla potencjał systemów ciepłowniczych, które mogą wykorzystywać magazynowanie energii cieplnej do obniżenia temperatury obiegu ciepłowniczego oraz integrować ciepło odpadowe, energię słoneczną, energię geotermalną i inne odnawialne źródła energii, z wykorzystaniem w stosownych przypadkach gazu ziemnego w okresie przejściowym; zwraca uwagę, że optymalne wykorzystanie wysokosprawnej kogeneracji, zgodnie z dyrektywą w sprawie efektywności energetycznej, może w sposób istotny przyczynić się do zrównoważenia sieci elektroenergetycznej i do zwiększenia konkurencyjności niektórych sektorów przemysłu, zwłaszcza tych, które nie mają alternatywnych sposobów produkcji ciepła po przystępnych cenach w swoich procesach przemysłowych; podkreśla potrzebę modernizacji i rozbudowy sieci ciepłowniczych w tym celu;

8. podkreśla, że neutralność technologiczna odgrywa kluczową rolę w zwiększaniu bezpieczeństwa dostaw energii, a jednocześnie pozwala uniknąć blokad technologicznych oraz wspiera zrównoważony rozwój, efektywność ekonomiczną i sprawiedliwą transformację; przypomina o potrzebie inwestowania w zróżnicowany portfel czystych technologii, które umożliwiają regionom wykorzystanie technologii najlepiej dostosowanych do ich potrzeb w sposób racjonalny pod względem kosztów, dzięki czemu energia będzie bardziej przystępna cenowo i dostępna;

9. zauważa, że w raporcie Draghiego[1] podkreślono, iż zmniejszenie zależności od importu paliw kopalnych zwiększyłoby konkurencyjność UE oraz przystępność cenową i bezpieczeństwo dostaw; zauważa, że gaz ziemny jest obecnie elementem bezpieczeństwa energetycznego UE, przy zapotrzebowaniu wynoszącym 320 mld m^3 w 2024 r., i odnotowuje prognozy Międzynarodowej Agencji Energetycznej (MAE) wskazujące na umiarkowane zapotrzebowanie wynoszące 260 mld m^3 rocznie do 2035 r.[2], natomiast w scenariuszu REPowerEU przewidziano ewentualne zmniejszenie zapotrzebowania o 184 mld m^3 do 2030 r., co oznacza spadek zapotrzebowania na gaz ziemny o około 50 % w ciągu mniej niż pięciu lat w porównaniu z zapotrzebowaniem wynoszącym 356 mld m^3 w 2022 r.; przypomina propozycję Draghiego, aby opracować kompleksową strategię dotyczącą gazu ziemnego, zarządzania jego rolą w okresie transformacji i zabezpieczenia jego dostaw, która to strategia powinna stanowić wytyczne dla decyzji infrastrukturalnych, partnerstw międzynarodowych i prawodawstwa; z niepokojem zauważa, że niespójne polityki dotyczące gazu ziemnego osłabiają pozycję negocjacyjną unijnych przedsiębiorstw, narażając je na globalne ceny na rynku kasowym oraz potencjalnie tworząc lukę między kontraktowo zabezpieczonymi przez UE dostawami a faktycznym importem w przyszłości;

10. podkreśla, że rozwój energii jądrowej pozostaje prerogatywą krajową w ramach prawa UE; podkreśla, że dla państw członkowskich, które zdecydują się włączyć energię jądrową do swojego koszyka energetycznego, energia jądrowa może odegrać ważną rolę w zintegrowanym systemie energetycznym, w którym rośnie udział odnawialnych źródeł energii; zwraca uwagę, że kilka państw członkowskich dostrzega potrzebę wspierania rozwoju i wdrażania zarówno istniejących, jak i nowych technologii jądrowych, a także całego jądrowego cyklu paliwowego, które przyczynią się do budowy konkurencyjnego technologicznego łańcucha dostaw w UE, zapewniając tym samym otwartą strategiczną autonomię; podkreśla znaczenie oceny pełnego kosztu całego cyklu funkcjonowania obiektów jądrowych, w tym budowy, eksploatacji, bezpieczeństwa, wpływu na środowisko i zdrowie, gospodarowania odpadami i likwidacji; odnotowuje istniejącą i długotrwałą zależność od dostawców zagranicznych, przejawiającą się tym, że około 97 % dostaw naturalnego uranu do UE w 2022 r. pochodziło ze źródeł zagranicznych[3], i podkreśla potrzebę dywersyfikacji źródeł dostaw

---

1 Zob. raport Draghiego na temat przyszłości europejskiej konkurencyjności https://commission.europa.eu/topics/eu-competitiveness/draghi-report_en.

2 Międzynarodowa Agencja Energetyczna, World Energy Outlook 2024 [Światowa prognoza energetyczna na 2024 r.], sprawozdanie KE na temat rynku gazu za 4 kw. 2024 r.

3 Sprawozdanie roczne Agencji Dostaw Euratomu za rok 2023.

uranu i paliwa jądrowego oraz zastosowania się do zalecenia Agencji Dostaw Euratomu dotyczącego rozwijania niezawodnych łańcuchów dostaw, aby zaspokoić rosnący popyt na technologie jądrowe i nowe technologie jądrowe; zwraca w związku z tym uwagę, że Europejski Bank Inwestycyjny zdecydował niedawno, że na nowo będzie wspierać wzmocnienie europejskich zdolności w zakresie wzbogacania uranu; podkreśla, że małe reaktory modułowe (SMR) i zaawansowane reaktory modułowe (AMR) mogą zwiększyć bezpieczeństwo energetyczne dzięki zapewnieniu niskoemisyjnej energii elektrycznej; zauważa jednak, że technologia ta nie jest jeszcze w pełni rozwinięta; z zadowoleniem przyjmuje zapowiedzianą ocenę możliwości usprawnienia praktyk licencjonowania nowych technologii energii jądrowej, takich jak SMR;

11. uznaje, że energia ze źródeł odnawialnych stanowi czynnik sprzyjający autonomii energetycznej i długoterminowemu bezpieczeństwu dostaw; podkreśla, że odnawialne źródła energii mają zasadnicze znaczenie dla zapewnienia bezpieczeństwa energetycznego, ponieważ stanowią już główne źródło energii rodzimej dla UE; podkreśla znaczenie maksymalizacji wykorzystania istniejących zdolności w zakresie energii ze źródeł odnawialnych, w szczególności poprzez rozwiązanie problemu przymusowego ograniczania produkcji, ponieważ w 2023 r. przeciążenie sieci w UE doprowadziło do utraty ponad 12 TWh energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych, co spowodowało dodatkowe 4,2 mln ton emisji CO_2[1]; zauważa, że odnawialne źródła energii przyczyniły się już do zmniejszenia zależności UE od rosyjskiego gazu, ponieważ w 2023 r. odpowiadały za 25 % energii i 45 % energii elektrycznej zużywanej w UE; potwierdza znaczenie stałego wsparcia UE dla rozwoju i wdrażania istniejących technologii energii odnawialnej, takich jak energia słoneczna, wiatrowa, geotermalna i pompy ciepła; ponownie podkreśla konieczność wsparcia politycznego i inwestycyjnego dla słabiej rozwiniętych lub wschodzących sektorów w celu przyspieszenia wdrażania technologii energii odnawialnej, które są najistotniejsze z uwagi na ich uwarunkowania krajowe i lokalne, takich jak innowacyjne technologie geotermalne, biometan, energia słoneczna termiczna, energia morska, energia pływów, energia dyfuzji i skoncentrowana energia słoneczna; wyraża zaniepokojenie, że bez ukierunkowanej polityki wsparcia niektóre innowacyjne technologie mogą nie zostać skomercjalizowane w odpowiednim czasie, w związku z czym wzywa państwa członkowskie do wspierania badań nad nimi, ich demonstracji, wprowadzania na rynek i zwiększania skali; wzywa Komisję do przedstawienia planu

---

1 ACER, „Transmission capacities for cross-zonal trade of electricity and congestion management in the EU” [Zdolności przesyłowe na potrzeby międzystrefowego obrotu energią elektryczną i zarządzania ograniczeniami przesyłowymi w UE], Sprawozdanie z monitorowania rynku 2024, s. 52.

inwestycyjnego dla tych technologii energii odnawialnej;

12. zwraca szczególną uwagę na potencjał energii geotermalnej, który według szacunków może osiągnąć 510 GW do 2035 r. przy wskaźniku średniego wykorzystania mocy wynoszącym 80–90%; podkreśla ogromne niewykorzystane zasoby w niektórych regionach UE i wzywa Komisję, aby odpowiedziała na apel Parlamentu o wspieranie rozwoju energii geotermalnej, m.in. poprzez ustanowienie instrumentów ograniczania ryzyka;

13. zwraca się do MAE o przeprowadzenie analizy w celu oceny możliwości wykorzystania unijnych zasobów gazu ziemnego; zauważa, że krajowa produkcja gazu ziemnego w UE spadła o ponad jedną trzecią w latach 2020–2023 i że należy oczekiwać, iż ta tendencja spadkowa będzie się utrzymywać ze względu na brak perspektywy na istotny wzrost produkcji zielonego gazu, w tym biogazu i biometanu, w UE w najbliższym czasie; zauważa, że w raporcie Draghiego podkreślono, iż choć stopniowo przeprowadzamy dekarbonizację i przechodzimy na wodór i zielony gaz zgodnie z RED III i REPowerEU, krajowa produkcja gazu ziemnego – jeżeli poszczególne państwa członkowskie uznają ją za zasadną – może również, jako środek przejściowy, przyczynić się do zwiększenia bezpieczeństwa dostaw i uniknięcia narażenia na negatywne zmiany geopolityczne;

14. podkreśla, że dywersyfikacja ma zasadnicze znaczenie dla ograniczenia ryzyka dominacji dostawców w zmieniającym się kontekście geopolitycznym; uważa, że UE musi wzmocnić międzynarodowe partnerstwa z wiarygodnymi dostawcami energii, surowców i komponentów czystych technologii we wszystkich regionach świata, a w szczególności z krajami Europejskiego Obszaru Gospodarczego;

15. podkreśla, że zwiększenie bezpieczeństwa energetycznego wymaga całościowego podejścia, obejmującego w szczególności poprawę efektywności energetycznej w kluczowych sektorach końcowego zużycia energii, takich jak budynki i przemysł, promowanie oszczędności energii, pobudzanie inwestycji w badania i rozwój oraz zadbanie o znaczącą partycypację obywateli, co ma zasadnicze znaczenie dla osiągnięcia odpornego, zrównoważonego i inkluzywnego systemu energetycznego;

16. wzywa Komisję do uwzględnienia przyszłych zdolności wojskowych i potrzeb w zakresie mobilności przy rozwijaniu unijnego systemu energetycznego; zauważa z zaniepokojeniem, że UE jest w dużym stopniu zależna od importu ropy naftowej i produktów ropopochodnych; wzywa Komisję do opracowania kompleksowej strategii dotyczącej paliw ciekłych, aby zapewnić wojsku łatwy dostęp do nich w sytuacji kryzysowej, a także do zmniejszenia zależności od podatnych na zagrożenia łańcuchów przywozu i

nierzetelnych producentów, w szczególności przez rozwój zaawansowanych paliw syntetycznych (takich jak zrównoważone paliwa lotnicze i e-paliwa) w Europie;

17. zwraca uwagę na zalecenie zawarte w sprawozdaniu Niinistö dotyczące potrzeby dalszych prac nad priorytetowymi korytarzami transportowymi podwójnego zastosowania na potrzeby logistyczne – cywilne oraz związane z obronnością – oraz nad rozszerzeniem łańcuchów dostaw paliw dla sił zbrojnych wzdłuż tych korytarzy, a także nad gromadzeniem zapasów i strategicznymi rezerwami energii, które mogłyby być szczególnie przydatne w regionach o niewystarczająco rozwiniętej infrastrukturze rurociągowej i magazynach paliwa; w związku z tym wzywa Komisję do dokonania przeglądu dyrektywy w sprawie zapasów ropy naftowej w świetle ostatnich zmian geopolitycznych i potrzeb w zakresie gotowości bojowej, aby zwiększyć bezpieczeństwo energetyczne i odporność na pojawiające się zagrożenia wojskowe;

18. dostrzega szybko rosnące zapotrzebowanie na energię spowodowane przez sektor cyfrowy, w szczególności znaczne zapotrzebowanie na energię ośrodków przetwarzania danych i systemów sztucznej inteligencji; zaznacza, że tendencja ta uwydatnia pilną potrzebę solidnej polityki na rzecz efektywności energetycznej, i zwraca podkreśla znaczenie proaktywnego dążenia przez UE do zrównoważonych, przyszłościowych rozwiązań umożliwiających zaspokojenie tego rosnącego zapotrzebowania przy jednoczesnym zapewnieniu odporności jej systemu energetycznego;

Odporna infrastruktura energetyczna

19. zwraca uwagę, że wąskie gardła w infrastrukturze utrudniają czerpanie korzyści z integracji sektorowej i potęgują zagrożenia dla bezpieczeństwa energetycznego; podkreśla znaczenie inwestowania w nowe sieci energetyczne, w tym w transgraniczne połączenia międzysystemowe i sieci przesyłowe energii morskiej, oraz optymalizacji istniejącej infrastruktury w celu zwiększenia zdolności z wykorzystaniem technologii wzmacniających sieć (GET), przy jednoczesnym zmniejszeniu nowych potrzeb infrastrukturalnych, aby umożliwić integrację odnawialnych źródeł energii i innych nowych instalacji wytwórczych, zlikwidować luki cenowe, poprawić ogólną efektywność systemu i wspierać solidarność między państwami członkowskimi w razie kryzysu energetycznego; podkreśla potrzebę racjonalnego pod względem technicznym planowania infrastruktury, uwzględniającego cechy geograficzne i naturalne, przy jednoczesnym zapewnieniu długoterminowej rentowności i unikaniu tworzenia aktywów osieroconych;

20. wzywa Komisję do pilnej oceny obszarów, w których połączenia wzajemne są niewystarczające do osiągnięcia obecnego celu 15 % połączeń międzysystemowych określonego w rozporządzeniu (UE)

2018/1999[1]; podkreśla znaczenie projektów będących przedmiotem wspólnego zainteresowania dla ułatwienia efektywnego i bezpiecznego przepływu energii elektrycznej między państwami członkowskimi i regionami, a tym samym wzmocnienia integracji transgranicznej i solidarności energetycznej w UE; uznaje rolę instrumentu „Łącząc Europę" – Energia (CEF-E) w realizacji powyższych inwestycji i ponawia apel o znaczne zwiększenie jego finansowania przy proponowaniu kolejnych wieloletnich ram finansowych;

21. wzywa państwa członkowskie do przyspieszenia procedur wydawania pozwoleń na instalacje i sieci elektroenergetyczne; zauważa, że nadmiernie długie procedury wydawania pozwoleń mogłyby prowadzić do niepewności prawa i osłabiać wystarczalność zasobów, ponieważ opóźniają realizację kluczowych projektów – czy to dotyczących rozbudowy źródła energii, czy modernizacji istniejących zakładów jej wytwarzania, czy też rozwoju infrastruktury przesyłu, dystrybucji lub magazynowania; z zadowoleniem przyjmuje postępy poczynione w odniesieniu do przepisów przyjętych w ramach ostatniego przeglądu dyrektywy w sprawie odnawialnych źródeł energii i rozporządzenia nadzwyczajnego w sprawie wydawania zezwoleń[2] w celu przyspieszenia, usprawnienia i uproszczenia procedur wydawania zezwoleń;

22. przypomina, że zmiana klimatu nadal postępuje, powodując coraz większe obciążenie systemu energetycznego z powodu ekstremalnych zjawisk pogodowych, takich jak fale upałów, które prowadzą do wyłączeń elektrowni cieplnych, susze, które zmniejszają produkcję energii, oraz gwałtowne burze, powodzie i pożary uszkadzające sieci elektroenergetyczne i gazociągi; podkreśla, że należy lepiej uwzględniać wpływ zmiany klimatu na aktywa wytwórcze, sieci i wzorce zużycia energii w modelowaniu oraz zapewnianiu gotowości infrastruktury energetycznej; podkreśla potrzebę planowania odpornego systemu energetycznego, obejmującego strategie w zakresie przystosowania się do zmiany klimatu, takie jak zaawansowane technologie chłodzenia, elastyczność sieci, zdecentralizowane wytwarzanie energii ze źródeł odnawialnych i wzmocnione zabezpieczenia infrastruktury; podkreśla znaczenie włączania planu uodparniania na zmianę klimatu, opartego na wstępnej ocenie ryzyka, do projektów energetycznych od najwcześniejszych etapów rozwoju;

---

1 Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1999 z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie zarządzania unią energetyczną i działaniami w dziedzinie klimatu, (Dz.U. L 328 z 21.12.2018, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1999/oj).

2 Rozporządzenie Rady (UE) 2022/2577 z dnia 22 grudnia 2022 r. ustanawiające ramy służące przyspieszeniu wdrażania rozwiązań w zakresie energii odnawialnej, Dz.U. L 335 z 29.12.2022, s. 36, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2022/2577/oj).

23. wzywa Komisję do wykorzystania dyrektywy (UE) 2022/2557[1] w sprawie odporności podmiotów krytycznych przez ułatwienie jej pełnego i zharmonizowanego wdrożenia polegające na zapewnieniu najlepszych praktyk, materiałów zawierających wytyczne i metodyki oraz transgranicznych działań szkoleniowych i ćwiczeń w celu wsparcia państw członkowskich, właściwych organów i krytycznych podmiotów energetycznych;

24. podkreśla potrzebę inwestowania w ochronę i odporność infrastruktury energetycznej na zagrożenia spowodowane przez człowieka, takie jak ataki wojskowe, hybrydowe i cyberataki; wyraża zaniepokojenie niedawnymi incydentami sabotażu na Morzu Bałtyckim i apeluje o bardziej zdecydowane działania na szczeblu UE w celu ochrony krytycznej infrastruktury energetycznej UE, w tym połączeń transgranicznych z państwami spoza UE, np. rurociągów i przewodów podmorskich, morskich farm wiatrowych i połączeń międzysystemowych, służące wsparciu najbardziej dotkniętych państw członkowskich oraz uzupełnieniu środków krajowych; w tym kontekście z zadowoleniem przyjmuje wspólny komunikat w sprawie planu działania UE na rzecz bezpieczeństwa kabli;

25. zauważa, że decentralizacja systemu energetycznego, która zarówno wzmacnia odporność, jak i ułatwia transformację energetyczną, a także większa różnorodność źródeł i autonomia zmniejszają zależność od scentralizowanych elektrowni, minimalizują ryzyko awarii, zwiększają stabilność sieci i umożliwiają szybsze odzyskiwanie sprawności po zakłóceniach; podkreśla jednocześnie, że zwiększona liczba odległych i rozproszonych źródeł energii, magazynowanie energii i nowe połączenia wymagają wzmocnionych środków w celu zapewnienia solidnej ochrony infrastruktury;

26. wzywa Komisję Europejską, by uwzględniła wnioski z wojny w Ukrainie, w szczególności dotyczące kluczowej roli elektroenergetycznych połączeń międzysystemowych, mikrosieci, rozproszonej energii słonecznej, energii wiatrowej i akumulatorowych magazynów energii w zapewnianiu większej odporności sieci elektroenergetycznej na ataki wojskowe, w tym cyberataki, drony i pociski rakietowe; pochwala nieustające wysiłki Ukrainy na rzecz utrzymania funkcjonalności i bezpieczeństwa jej systemu energetycznego w obliczu rosyjskiej wojny napastniczej i podkreśla, że wspieranie Ukrainy wiąże się również z pomocą w zapewnieniu solidności jej krajowej sieci elektroenergetycznej;

27. zauważa z zaniepokojeniem, że niewielkie, rozproszone źródła energii podłączone do internetu, np. falowniki, nie są objęte

---

[1] Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2557 z dnia 14 grudnia 2022 r. w sprawie odporności podmiotów krytycznych i uchylająca dyrektywę Rady 2008/114/WE (Dz.U. L 333 z 27.12.2022, s. 164, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2022/2557/oj).

odpowiednimi procedurami oceny zgodności w ramach przepisów dotyczących cyberbezpieczeństwa, takich jak akt dotyczący cyberodporności[1], a ponieważ mogą być zdalnie sterowane, a ich oprogramowanie aktualizowane przez producenta, który w wielu przypadkach nie jest zaufanym sprzedawcą, mogą dać tym niezaufanym sprzedawcom kontrolę nad unijnymi sieciami elektroenergetycznymi; wzywa Komisję do ustanowienia obowiązkowych ocen ryzyka dla rozproszonych zasobów energetycznych w oparciu o kraj pochodzenia, tak aby urządzenia kontrolowane z jurysdykcji mogących budzić obawy z punktu widzenia bezpieczeństwa podlegały ścisłemu nadzorowi oraz wymogom lokalizacyjnym; apeluje o zwiększenie odporności europejskich łańcuchów dostaw dzięki propagowaniu produkcji rozproszonych zasobów energetycznych na terenie UE i wspieraniu sojuszy z zaufanymi partnerami międzynarodowymi; podkreśla potrzebę zapewnienia odpowiedniej liczby specjalistów zajmujących się cyberbezpieczeństwem oraz ścisłej koordynacji między państwami członkowskimi w celu wyeliminowania tych podatności;

28. wzywa przedsiębiorstwa energetyczne, które zarządzają infrastrukturą krytyczną, do ścisłej współpracy z Agencją UE ds. Cyberbezpieczeństwa i zaopatrzenia się w najbardziej zaawansowane narzędzia cyberbezpieczeństwa; uważa, że należy zacieśnić współpracę z NATO w dziedzinie cyberbezpieczeństwa, aby przeciwdziałać zagrożeniom hybrydowym dla bezpieczeństwa energetycznego Europy;

29. zauważa, że państwa członkowskie muszą dołożyć wszelkich starań, aby zwiększyć swoją odporność, co obejmuje zdolność do zapobiegania incydentom, ochrony przed nimi, reagowania na nie, stawiania im oporu, łagodzenia ich skutków, absorbowania ich, dostosowywania się do nich i odzyskiwania sprawności po ich wystąpieniu, przy pełnym uwzględnieniu współzależności rynku energii UE i potencjalnego efektu domina, jaki awarie infrastruktury w jednym kraju mogą mieć w całej Unii; podkreśla w szczególności potrzebę wzmocnienia aspektu odzyskiwania sprawności, co można osiągnąć dzięki skutecznemu europejskiemu mechanizmowi naprawy i reagowania oraz krajowym i regionalnym planom operacyjnym, które mogłyby stanowić istotny element unijnej strategii odstraszania; zwraca uwagę, jak ważna w reagowaniu na potencjalne incydenty związane z infrastrukturą jest solidarność w UE, zapewniająca skoordynowane działania i wzajemne wsparcie między

---

[1] Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/2847 z dnia 23 października 2024 r. w sprawie horyzontalnych wymagań w zakresie cyberbezpieczeństwa w odniesieniu do produktów z elementami cyfrowymi oraz w sprawie zmiany rozporządzeń (UE) nr 168/2013 i (UE) 2019/1020 i dyrektywy (UE) 2020/1828 (akt o cyberodporności) (Dz.U. L, 2024/2847, 20.11.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/2847/oj).

państwami członkowskimi;

30. przypomina, że infrastruktura energetyczna stanowi szczególnie wrażliwy sektor wymagający ochrony przed obcymi interesami; wzywa państwa członkowskie i Komisję do zajęcia się kwestią zagrożeń dla bezpieczeństwa związanych z inwestycjami zagranicznymi w infrastrukturę energetyczną oraz jej przejęciami; wyraża zaniepokojenie szeregiem potencjalnie wrażliwych inwestycji zagranicznych, w szczególności w sieci; w związku z tym z zadowoleniem przyjmuje trwający przegląd rozporządzenia w sprawie monitorowania inwestycji zagranicznych[1] jako krok w odpowiednim czasie w kierunku przyjęcia rygorystycznego podejścia strategicznego do rozwoju europejskiej infrastruktury energetycznej i nadzoru nad nią;

31. podkreśla, że bezpieczeństwo energetyczne powinno obejmować dostawy kluczowych czystych technologii, komponentów i surowców krytycznych, oraz zwraca uwagę na potrzebę ich zróżnicowanego pozyskiwania; apeluje o zwiększenie wsparcia dla unijnego przemysłu produkującego komponenty sieci elektroenergetycznych jako strategicznego filaru transformacji energetycznej, ze szczególnym naciskiem na zapewnienie sprawiedliwego i konkurencyjnego otoczenia regulacyjnego dla europejskich producentów, przy jednoczesnym zbadaniu potencjału wymogów stosowania materiałów miejscowego pochodzenia w celu zwiększenia bezpieczeństwa energetycznego, odporności łańcucha dostaw i konkurencyjności przemysłu; apeluje o aktualizację ram zamówień publicznych w sposób, który uprości i zmniejszy obciążenia administracyjne dla operatorów sieci przy pozyskiwaniu dostępu do potrzebnych technologii sieciowych;

32. podkreśla znaczenie włączenia zasad obiegu zamkniętego do projektowania infrastruktury krytycznej i sprzętu krytycznego oraz apeluje o zwiększenie wsparcia na rzecz ich wdrażania w celu zmniejszenia zależności UE od importu surowców zagranicznych i zwiększenia zasobooszczędności;

Stopniowe wycofywanie dostaw energii z Rosji

33. podkreśla, że wyzwania związane z brakiem solidarności w UE i ze strony niektórych państw członkowskich, które priorytetowo traktują partykularne interesy, uświadomiły całemu kontynentowi zagrożenia związane z uzależnieniem od niewiarygodnego dostawcy energii wykorzystującego eksport energii jako broń; zaznacza, że u podstaw przyszłych działań UE muszą leżeć wnioski wyciągnięte z rosyjskiej

---

[1] Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/452 z dnia 19 marca 2019 r. ustanawiające ramy monitorowania bezpośrednich inwestycji zagranicznych w Unii (Dz.U. L 79 I z 21.3.2019, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2019/452/oj).

wojny napastniczej przeciwko Ukrainie, i w szczególności podkreśla kluczowe znaczenie jednolitej reakcji Europy w celu wyeliminowania niebezpiecznych zależności w dostawach energii;

34. podkreśla, że UE poczyniła postępy w zmniejszaniu swojej zależności energetycznej, w dużej mierze dzięki planowi REPowerEU i 16 pakietom sankcji, które doprowadziły do spadku importu rosyjskiego gazu (rurociągowego i LNG) z 45 % całkowitego importu gazu do UE w 2021 r. do 19 % od 2024 r.;

35. wyraża głębokie zaniepokojenie faktem, że UE nadal polega na rosyjskim gazie, co ostatnio się nasiliło – w 2024 r. import wzrósł o 18 %, a w 2025 r. tendencja ta się utrzymywała[1]; zauważa, że tylko w 2024 r. państwa członkowskie zakupiły rosyjski LNG o szacunkowej wartości 7 mld EUR, a od czasu rosyjskiej inwazji na Ukrainę UE zaimportowała rosyjską ropę i gaz o wartości 200 mld EUR, które w całości zasiliły rosyjską machinę wojenną[2];

36. z zadowoleniem przyjmuje opublikowanie planu działania na rzecz stopniowego wycofywania importu rosyjskiej energii, który musi utorować drogę do jego definitywnego zakończenia tak szybko, jak to możliwe;

37. z zadowoleniem przyjmuje zaproponowany przez Komisję stopniowy zakaz importu gazu z Rosji; podkreśla potrzebę wprowadzenia ogólnounijnego całkowitego zakazu importu rosyjskiego gazu ziemnego najpóźniej do 2027 r., a do końca 2025 r. – nowych umów i istniejących kontraktów na rynku kasowym; nalega, aby państwa członkowskie, w tym te, które obecnie korzystają z ukierunkowanych odstępstw dla importu ropy z Rosji, ostatecznie zaprzestały tego importu najpóźniej do 2027 r.; z zadowoleniem przyjmuje przyszłe wnioski ustawodawcze w tym zakresie i wzywa Komisję do zbadania możliwości wykorzystania wszystkich dostępnych instrumentów przejściowych, które mogłyby doprowadzić do zakończenia importu rosyjskich paliw kopalnych do 2027 r., np. wprowadzenia regularnego systemu kontyngentów na import rosyjskiego gazu do UE oraz ceny maksymalnej dla rosyjskiego LNG, po dokonaniu oceny wpływu na rynek i ceny; wzywa Komisję do zapewnienia unijnym przedsiębiorstwom skutecznych i prawnie uzasadnionych zestawów narzędzi, aby ułatwić im wychodzenie z długoterminowych umów z rosyjskimi dostawcami bez ponoszenia kar;

---

1 Zmieniono na bardziej aktualne dane – The final push for EU Russian gas phase-out [Ostateczne działania na rzecz odejścia od rosyjskiego gazu], „Ember”, 27 marca 2025 r.

2 Centrum Badań nad Energią i Czystym Powietrzem, „Financing Putin’s war: Fossil fuel imports from Russia during the invasion of Ukraine” [Finansowanie wojny Putina: Import paliw kopalnych z Rosji podczas inwazji na Ukrainę] https://energyandcleanair.org/financing-putins-war/.

38. wzywa państwa członkowskie do włączenia dostaw gazu do UE z terminali Jamał LNG i Arctic2 LNG do zakresu sankcji UE oraz do nałożenia odpowiednich sankcji na flotę gazowców LNG klasy lodowej powiązanych z projektem Jamał LNG; zauważa, że objęcie sankcjami gazowców LNG byłoby bardzo skuteczne, ponieważ liczba gazowców LNG klasy lodowej na świecie jest ograniczona; podkreśla, że powyższe działania wymagałyby odpowiedniej oceny skutków prawnych i gospodarczych dla zainteresowanych przedsiębiorstw europejskich oraz zapewnienia im możliwości odstąpienia od umów;

39. pochwala włączenie łańcucha dostaw energii jądrowej do planu działania; z zaniepokojeniem zauważa, że rosyjskie paliwo jądrowe pozostaje obecne na rynku UE, w tym poprzez pośrednie łańcuchy dostaw, oraz że w 2023 r. 23,5 % uranu zużytego w UE pochodziło z Rosji, a 30,1 % uranu wykorzystywanego we flocie jądrowej UE zostało wzbogacone przez Rosję; zauważa, że chociaż dostawcy krajowi zwiększają zdolności swoich europejskich zakładów w celu zaspokojenia zwiększonego popytu, w miarę proaktywnego odchodzenia od dostaw z Rosji, pilnie potrzebne są jasne decyzje polityczne na szczeblu unijnym i krajowym, aby zaradzić tym słabościom w łańcuchu dostaw energii jądrowej; apeluje zatem o wsparcie finansowe i administracyjne dla projektów w Unii, które przyczyniają się do większej autonomii i większego bezpieczeństwa dostaw paliwa jądrowego;

40. wyraża zaniepokojenie, że oficjalne dane nie odzwierciedlają pełnego obrazu importu rosyjskiej energii i jej ostatecznego przeznaczenia, ponieważ ropa naftowa i gaz z Rosji wciąż trafiają na rynek UE pod zmienionymi oznaczeniami; zauważa z ubolewaniem, że w niektórych przypadkach następuje to za przyzwoleniem zaangażowanych podmiotów państwowych;

41. zgadza się, że właściwa ocena skali importu rosyjskiej energii jest warunkiem koniecznym do stopniowego uniezależnienia się od tych dostaw; wyraża ubolewanie z powodu ciągłego wybielania pochodzenia energii importowanej z Rosji i podkreśla potrzebę większej przejrzystości na unijnym rynku energii; wzywa państwa członkowskie do publikowania danych na temat pochodzenia importowanego, eksportowanego i zużywanego rosyjskiego gazu oraz apeluje o stosowanie wszelkich środków przeciwko wybielaniu pochodzenia energii importowanej z Rosji; zauważa, że odpowiednie obowiązki sprawozdawcze określone w rozporządzeniu (UE) 2024/1787 w sprawie redukcji emisji metanu w sektorze energetycznym mogą przyczynić się do osiągnięcia tego celu;

42. z zadowoleniem przyjmuje przyszłe wnioski dotyczące mechanizmów przejrzystości, monitorowania i identyfikowalności, ponieważ skuteczne stosowanie sankcji zależy od kompatybilnych mechanizmów kontroli we wszystkich państwach członkowskich; podkreśla pilną potrzebę opracowania mechanizmu legislacyjnego

zapewniającego przejrzystość i identyfikowalność gazu ziemnego pochodzącego z Rosji i eksportowanego do UE w postaci skroplonego gazu ziemnego oraz gazociągami, a docelowo obejmującego również import ropy naftowej; podkreśla, że w przyszłości mechanizm ten należy rozszerzyć na import energii z innych miejsc; uważa, że mechanizm ten wymagałby współpracy różnych służb, w tym unijnych służb ds. konkurencji, Agencji ds. Współpracy Organów Regulacji Energetyki (ACER) oraz krajowych organów celnych; zwraca się do państw członkowskich, aby rozważyły wzmocnienie uprawnień krajowych organów celnych w zakresie prowadzenia dochodzeń karnych w celu zapewnienia skuteczności powyższego mechanizmu oraz wprowadzenia wystarczających środków odstraszających i grzywien, takich jak odpowiednie kary finansowe za uchylanie się od sankcji;

43. podkreśla potrzebę przyjęcia ram prawnych dotyczących dywersyfikacji, zobowiązujących każde państwo członkowskie do opracowania, w sposób skoordynowany i za pośrednictwem odpowiednich właściwych organów, planu odejścia od rosyjskich źródeł energii oraz do wspierania i nadzorowania przygotowania i wdrożenia specjalistycznych planów odejścia na szczeblu przedsiębiorstw działających w ich sektorach energetycznych; uważa, że plany te powinny obejmować wymiar krajowej produkcji oraz zmniejszania zapotrzebowania;

44. zdecydowanie potępia wezwania do powrotu do importu rosyjskiej energii jako elementu porozumienia pokojowego w Ukrainie; zdecydowanie odrzuca pomysł ewentualnej certyfikacji gazociągu Nord Stream 2 i nalega na całkowitą likwidację gazociągów Nord Stream; ostrzega przed ponownym uzależnieniem UE od niewiarygodnego dostawcy i wzywa Komisję i państwa członkowskie do opracowania mechanizmów zabezpieczających przed takim scenariuszem, takich jak kontrasygnata Komisji na wszelkich potencjalnych umowach z Rosją lub obowiązkowe korzystanie z platformy AggregateEU w przypadku tego rodzaju zakupów;

45. przypomina, że energia jest podstawową potrzebą; podkreśla, że stopniowe wycofywanie importu rosyjskiej energii musi być wspólnym wysiłkiem, w którym żadne państwo członkowskie, przedsiębiorstwo ani żadne gospodarstwo domowe nie zostaną pominięte; podkreśla, że państwa członkowskie nie mają jednakowej pozycji do stopniowego wycofywania importu rosyjskiej energii, i w związku z tym apeluje o głęboką solidarność między nimi, a także odpowiednie środki wsparcia ze strony Komisji, aby zapewnić sprawiedliwą i skoordynowaną transformację;

46. zauważa, że w najbliższej przyszłości zaistnieje potrzeba zastąpienia stopniowo wycofywanego importu rosyjskiej energii solidnymi źródłami spoza UE, i w związku z tym wzywa Komisję do zaproponowania środków zapewniających ich wystarczające

zastąpienie przez zaufanych partnerów; podkreśla jednak, że rosyjskich dostaw energii nie należy zastępować nowymi zależnościami w dostawach, w związku z czym w perspektywie długoterminowej należy stopniowo ograniczać import energii za pomocą skutecznych środków wspierających dekarbonizację, elektryfikację i efektywność energetyczną oraz oszczędności w sektorach, w których jest to możliwe i opłacalne, a także poprzez rozwój krajowej produkcji energii zgodnie z planem REPowerEU;

47. podkreśla, że zależności energetycznej od Rosji nie należy również zastępować nowymi zależnościami od pojedynczych dostawców technologii energetycznych, komponentów lub surowców krytycznych;

Rewizja ram bezpieczeństwa dostaw

48. z zadowoleniem przyjmuje nadchodzącą rewizję architektury bezpieczeństwa dostaw, w tym rozporządzenia w sprawie bezpieczeństwa dostaw gazu ziemnego i rozporządzenia w sprawie gotowości na wypadek zagrożeń związanych z energią elektryczną, a także innych odpowiednich przepisów; uważa, że nowa struktura bezpieczeństwa dostaw w UE powinna odzwierciedlać takie zasadnicze zmiany, jak rosnąca integracja międzysektorowa systemu energetycznego, nowy krajobraz geopolityczny, głębokie zmiany dróg dostaw, skutki zmiany klimatu, a także zmiany w dojrzałości technologii energetycznych odzwierciedlone w zmianach łącznych uśrednionych kosztów wytworzenia energii oraz możliwości, jakie stwarza to dla transformacji energetycznej;

49. podkreśla, że efektywność energetyczna odgrywa kluczową rolę w zwiększaniu bezpieczeństwa dostaw energii poprzez zredukowanie ogólnego zapotrzebowania na energię, zmniejszenie zależności od importu energii i zwiększenie odporności systemu; uważa, że nowe ramy bezpieczeństwa dostaw należy rozszerzyć, tak aby odzwierciedlały nowe podejście do bezpieczeństwa dostaw energii, oparte nie tylko na źródłach energii, ale także na zasadzie „efektywność energetyczna przede wszystkim”, oszczędnościach energii, efektywności kosztowej i zdolności do krajowej produkcji różnych rodzajów energii; zauważa, że w najbliższej przyszłości Unia powinna skoncentrować się na rzeczywistym i konsekwentnym zakończeniu uzależnienia od importu energii z Rosji bez luk prawnych, w tym poprzez zapewnienie alternatywnych dostaw od niezawodnych partnerów i lepsze wykorzystanie istniejącej infrastruktury, a jednocześnie w miarę możliwości nadal rozwijać krajowe alternatywy dla importowanych produktów energetycznych; podkreśla jednak konieczność opracowania dostosowanej do przyszłych wyzwań architektury bezpieczeństwa dostaw, która systematycznie zmniejsza zależność od podmiotów zewnętrznych, w szczególności poprzez zwiększanie efektywności energetycznej, promowanie oszczędności energii, zwiększanie obiegu zamkniętego i

zapewnienie trwałego wzrostu rodzimej produkcji czystej energii i dobrze chronionej zdecentralizowanej infrastruktury energetycznej;

50. podkreśla potrzebę priorytetowego traktowania odporności infrastruktury energetycznej na podstawie wniosków wyciągniętych z rosyjskiej wojny napastniczej przeciwko Ukrainie, ukierunkowanych ataków na jej systemy energetyczne oraz korzyści płynących ze zdecentralizowanych systemów energetycznych; uważa, że w przypadku nowych aktywów energetycznych należy uwzględniać odporność, także na ewentualne zagrożenia militarne i ekstremalne zjawiska meteorologiczne, już w fazie projektowania;

51. podkreśla, że konieczne jest zacieśnienie współpracy wśród wszystkich podmiotów w zakresie odporności infrastruktury energetycznej zarówno na skutki zmiany klimatu, jak i na zagrożenia wynikające z działalności człowieka; zaznacza, że ochrona tej infrastruktury wymaga większego zaangażowania rządów, w tym w drodze partnerstw publiczno-prywatnych; w tym kontekście z zadowoleniem przyjmuje zawarte w sprawozdaniu zalecenie dotyczące zaangażowania sektora prywatnego w instytucjonalizację wysiłków na rzecz ograniczania ryzyka, międzysektorowych testów warunków skrajnych i proaktywnych środków bezpieczeństwa; zwraca się do Komisji o dopilnowanie, by taka współpraca znalazła odzwierciedlenie w planach obejmujących zarządzanie incydentami i odzyskiwanie sprawności po incydentach oraz była regularnie ćwiczona w praktyce; zauważa, że unijna strategia gotowości obejmuje działania mające na celu wzmocnienie partnerstw publiczno-prywatnych, i wzywa Komisję do dalszego opracowywania odpowiednich konkretnych środków dla sektora energetycznego w ramach rewizji struktury bezpieczeństwa dostaw;

52. zwraca uwagę, że architektura bezpieczeństwa dostaw powinna być przystosowana do wykorzystania odnawialnych i niskoemisyjnych gazów, takich jak biometan i wodór; przypomina, że w strategii w zakresie wodoru uznano już rolę, jaką produkcja wodoru odnawialnego i niskoemisyjnego może odegrać w zapewnianiu elastyczności i magazynowania w zintegrowanym systemie energetycznym o wysokim udziale odnawialnych źródeł energii; wzywa Komisję do uznania komplementarności wodoru i energii elektrycznej w przyszłym planie działania na rzecz elektryfikacji, zgodnie z integracją sektora energetycznego, oraz do określenia jasnych warunków zwiększenia wykorzystania wodoru w celu przyczynienia się do transformacji energetycznej, zwłaszcza w sektorach, z których emisje trudno zredukować;

53. podkreśla, że konieczne jest uwzględnienie ryzyka braku przystępności cenowej w krajowych ocenach ryzyka; wzywa do zapewnienia przejrzystości wdrażania krajowych środków gotowości na wypadek zagrożeń, aby zwiększyć zaufanie między państwami członkowskimi; zwraca uwagę na korzyści płynące z większej

spójności w odniesieniu do chronionych kategorii odbiorców (spójne kategorie i priorytetowe traktowanie odłączenia użytkowników sieci), aby umożliwić określenie skoordynowanych planów zmniejszania obciążenia odbiorców, w tym planów wsparcia gospodarstw domowych znajdujących się w trudnej sytuacji dotkniętych ubóstwem energetycznym lub zagrożonych ubóstwem energetycznym podczas kryzysu energetycznego;

54. podkreśla, że potrzebna jest jednolita, odporna i strategicznie skoordynowana polityka energetyczna; podkreśla, że w miarę jak rynki energetyczne UE stają się coraz bardziej zintegrowane, bezpieczeństwo energetyczne w coraz większym stopniu staje się wspólną odpowiedzialnością wszystkich państw członkowskich, wymagającą solidarności i koordynacji, aby zapobiec jednostronnym działaniom, które mogłyby zagrozić bezpieczeństwu całej UE; ostrzega, że jednostronna decyzja jednego podmiotu o zawarciu szkodliwej umowy energetycznej z państwem niebędącym członkiem UE mogłaby narazić całą UE na ponowne kryzysy energetyczne, zmienność cen i presję geopolityczną;

55. zwraca uwagę na potrzebę ściślejszej koordynacji między państwami członkowskimi w zakresie likwidacji starzejących się jednostek wytwórczych powodującej skutki transgraniczne, a także wycofywania z systemu zdolności wytwórczych, aby zapewnić ukończenie i funkcjonowanie alternatywnych instalacji, ponieważ wpływa to na dostępność i przystępność cenową energii w krajach sąsiednich;

56. podkreśla, że technologie oparte na danych powinny mieć pozytywny wpływ na zarządzanie bezpieczeństwem energetycznym; uznaje znaczenie kompleksowych informacji i danych energetycznych dla identyfikowania zmieniających się zagrożeń dla bezpieczeństwa energetycznego i reagowania na nie oraz planowania infrastruktury, a także apeluje o lepszą koordynację gromadzenia takich informacji i danych;

57. wzywa Komisję do włączenia do wniosku dotyczącego bezpieczeństwa energetycznego przepisów technicznych dotyczących standaryzacji i interoperacyjności krytycznych elementów systemu energetycznego UE, w szczególności transformatorów elektrycznych, tak aby brak standaryzacji nie ograniczał solidarności europejskiej;

58. z zadowoleniem przyjmuje utworzenie przez europejską sieć operatorów systemów przesyłowych energii elektrycznej (ENTSO-E) nowej grupy zadaniowej ds. bezpieczeństwa infrastruktury krytycznej, która ma za zadanie analizę i proponowanie zaleceń na temat bezpieczeństwa infrastruktury krytycznej; podkreśla znaczenie uwzględnienia wniosków wyciągniętych z doświadczeń Ukrainy, w tym cennej wiedzy fachowej specjalnej jednostki w ramach ukraińskiego operatora systemu przesyłowego (TSO), która ma za

zadanie identyfikację i łagodzenie zagrożeń dla infrastruktury krytycznej; wzywa Komisję do ścisłej współpracy z ENTSO-E w celu przeprowadzenia kompleksowej i systemowej oceny zagrożeń dla sieci elektroenergetycznej UE; ocena ta ma zostać zakończona do 2026 r.;

°

° °

59. zobowiązuje swoją przewodniczącą do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji.